

РЕШЕНИЕ

№ 6237

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110138777 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на срещу

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.59 ЗЗД и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че ответникът се обогатява неоснователно за негова сметка, като спестява разходи във връзка с топлоснабден имот: апартамент № 9, находящ се в гр., за заплащане на следните суми:

сумата 1 452, 56 лв., с която ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, като е спестил разход за заплащане стойността на доставената от ищеца топлинна енергия за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането,

сумата 232, 69 лв., представляваща мораторна лихва за периода 01.07.2019 г. – 13.04.2022 г.;

сумата 14, 85 лв., с която ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, като е спестил разход за заплащане цената на услугата дялово разпределение за периода м.05.2019 г. - м.06.2020 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането,

сумата 3, 34 лв., представляваща мораторна лихва за периода 01.07.2019 г. – 13.04.2022 г.,

за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 12.05.2022 г. по ч.гр.д. № 20975/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав, срещу която длъжникът е възразил в срока по чл.414 ГПК.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника съществуването на вземанията, предмет на заповедта за изпълнение.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковете. Оспорва да е била осъществена доставка на топлинна енергия. Пзовава се на нарушение на чл.13 от Директивата на ЕС относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги (2006/32/ЕО). Оспорва иска за мораторна лихва по съображения относно акцесорния ѝ характер. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Със заявление от 19.04.2022 г. е сезирала СРС с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за:

сумата 1 452, 56 лв., с която ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, като е спестил разход за заплащане стойността на доставената от ищеца топлинна енергия за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането,

сумата 232, 69 лв., представляваща мораторна лихва за периода 01.07.2019 г. – 13.04.2022 г.;

сумата 14, 85 лв., с която ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, като е спестил разход за заплащане цената на услугата дялово разпределение за периода м.05.2019 г. - м.06.2020 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането,

сумата 3, 34 лв., представляваща мораторна лихва за периода 01.07.2019 г. – 13.04.2022 г.

С разпореждане от 12.05.2022 г. съдът е издал заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, като е присъдил в полза на заявителя и държавна такса в размер на 34, 07 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв.

В срока по чл.414 ГПК е постъпило възражение от длъжника, с което оспорва вземанията.

В срока по чл.415 ГПК ищецът е предявил искове за установяване съществуването на вземанията, предмет на заповедта за изпълнение, по исков ред.

С нотариален акт за покупко-продажба от 16.02.1994 г. е закупило следния недвижим имот: апартамент № 9, находящ се в гр., с площ от 105, 86 кв.м., състоящ се от: две стаи, хол, кухня, баня, клозет, коридор и две тераси.

Видно от представения протокол от проведеното Общо събрание на собствениците на етажна собственост, находяща се в гр. от 13.05.2022

г., етажните собственици са взели решение да се сключи договор с, което дружество да извършва дялово разпределение на топлинната енергия в сградата в режим на етажна собственост. В този протокол е съставен и списък на етажните собственици, които с подписите си са удостоверили горното решение.

Представен е договор от 26.08.2002 г., сключен между ЕС като възложител и като изпълнител за извършване на услугата дялово разпределение, с който страните са договорили абонаментна цена за отчитане на показанията на индикаторите за разпределение на топлинна енергия и разхода за отопление, водомерите за топла вода, поддръжката на монтираните уреди и изготвянето на обща и индивидуални сметки – 4, 20 лв. на измервателен уред.

Представен е договор, сключен между – възложител и – изпълнител, при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия по чл.139в, ал.2 ЗЕ. По силата на договора възложителят е възложил на изпълнителя, който е приел да извършва услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сгради етажна собственост или в сграда с повече от един потребител в гр. София, при спазване на изискванията на Общите условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-024/10.08.2007 г., срещу насрещното задължение на възложителя да заплаща договореното възнаграждение.

С писмо рег. индекс № П-10529/15.09.2017 г. уведомява ответното дружество, че от м.08.2017 г. са актуализирани данните по партидата с аб. № 94992 и в тази връзка е вписано като титуляр на партидата в качеството на собственик, данни за връчване на което не са налични, доколкото пратката е върната поради преместване на адреса.

От заключението на СТЕ се установява, че процесният имот е топлоснабден, както и че за исковия период няма начислена топлинна енергия за отопление на имота, а е начислена единствено топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинна енергия за БГВ, която за периода м.05.2019 г. – м.08.2019 г. е начислена въз основа на смет отчет на 1 бр. водомер, отчитан в края на отоплителния сезон, а за периода м.09.2019 г. – м.04.2021 г. – служебно.

По делото е изслушана и приета и ССЕ.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

В предмета на делото са включени установителни искиове, предявени в срока по чл.415 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, срещу която в срока по чл.414 ГПК е депозирано възражение от длъжника. Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Обществените отношения, свързани с осъществяването на производство

и продажба на топлинна енергия за заявления в исковата молба период, се регулират със Закона за енергетиката.

Разпоредбата на чл.149, т.3 ЗЕ регламентира, че продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и потребителя на топлинна енергия за стопански нужди.

Нормата на § 1, т.43 от ДР на ЗЕ (отм., бр.54 на ДВ от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.), действала до 17.07.2012 г., определя като потребител на енергия или природен газ за стопански нужди всяко физическо или юридическо лице, което купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за стопански нужди, както и лица на издръжка на държавния или общинския бюджет. Нормата на § 1, т.33а от ДР на ЗЕ (нова ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.), действала през исковия период, определя като „небитов клиент“ клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Страните не спорят, а и от представения нотариален акт за покупко-продажба безспорно се установява, че ответникът е собственик на процесния имот. Не се спори и че имотът е предназначен за задоволяване на стопански, съответно – небитови нужди. Ето защо, топлоснабдяването му следва да се извършва при условията на чл.149, ал.1, т.3 ЗЕ – писмен договор при Общи условия, сключен между топлопреносно предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди.

По делото не се спори, че такъв писмен договор между страните за исковия период м.05.2019 г. – м.04.2021 г. не е бил изрично подписван и договорно правоотношение помежду им не е съществувало.

Предмет на настоящото производство са вземанията на ищеца, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, които се претендират по реда на неоснователното обогатяване – чл.59 ЗЗД, с оглед липсата на сключен договор между страните.

Основателността на иска по чл.59 ЗЗД се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) обогатяване на едно лице за чужда сметка, което може да се изрази в увеличаване на актива на неговото имущество му, намаляване на пасива или спестяване на разходи; 2) обедняване на друго лице, свързано със съответното обогатяване, под формата на намаляване на актива, увеличаване на пасива, извършване на разходи, неосъществено сигурно увеличение на имуществото; 3) връзка между обогатяването и обедняването, която не е причинно-следствена, а те следва да произтичат от общ факт/група факти; 4) липсата на правно основание за обогатяването; 5) ищецът да няма друг иск срещу ответника, с който да може да се защити, тъй като искът по чл.59 ЗЗД е субсидирана

защита, като съществуването на право на иск спрямо различно от обогатилия се лице не обуславя недопустимост на иска по чл.59 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да докаже наличието на първите три предпоставки. В тежест на ответника е да докаже съществуването на основание за имущественото разместване. Наличието на последната предпоставка е въпрос на правна преценка на съда за съществуването на друг иск, с който ищецът би могъл да се защити по отношение на обогатилия се без основание.

Имуществените облаги имат материално естество и те са оценени в пари. Изразяват се в увеличаване на актива на имуществото на обогатения, в намаляване на неговите пасиви или спестяване на обогатения на някои разходи, които той иначе е трябвало да понесе. В последната хипотеза спестяването на разходи води до обогатяване в случай, че разходите са били необходими и ответникът по иска с правно основание чл.59 ЗЗД е трябвало да ги понесе от собственото си имущество, без да съществуват изгледи за тяхното връщане. В този смисъл са разясненията, дадени с решение № 587/01.11.2010 г. по гр. д. № 941/2009 г. на ВКС, ГК, IV ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК).

В тежест на ищеца е да докаже, че ответникът е спестил разходи за доставената и ползвана от него топлинна енергия за процесния имот.

За установяване на горното не е достатъчно да се докаже, че ответникът е собственик на имота през исковия период, което обстоятелство в случая не е спорно между страните и се потвърждава от представения нотариален акт за покупко-продажба. От страна на ищеца следва да се установи в условията на пълно и главно доказване доставката на топлинна енергия в соченото количество и че същата е потребена именно от ответника. Установи се от заключението на СТЕ, че за исковия период е начислена топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, както и топлинна енергия за БГВ, която за периода м.05.2019 г. – м.08.2019 г. е начислена въз основа на смет отчет на 1 бр. водомер, отчитан в края на отоплителния сезон, а за периода м.09.2019 г. – м.04.2021 г. – служебно. Не се установява в условията на пълно и главно доказване топлинната енергия да е потребена от ответника. Този извод не се променя от обстоятелството, че ищецът издава фактури на ответника, на когото служебно е открил партида за процесния имот, тъй като релевантно за основателността на настоящата претенция е ползването на имота, нито от данните в СТЕ, че за част от исковия период е начислена топлинна енергия за БГВ въз основа отчет на 1 бр. водомер, доколкото документ за отчет за отчетния период м.05.2019 г. – м.08.2019 г. не е наличен по делото, за да се преценява подписан ли е, от кого и евентуална връзка на подписалия го с ответното дружество.

Въз основа на ангажираните по делото доказателства не може да се приеме, че ищецът е доказал в условията на пълно и главни доказване топлинна енергия да е била потребена от ответника. Обстоятелството, че ответникът е собственик на имота не променя този извод, тъй като

претенцията е такава за неоснователно обогатяване и релевантно в случая е обстоятелството обогатил ли се е ответникът за сметка на ищеца, като е ползвал топлинна енергия, спестявайки разход за заплащането ѝ.

След като не може да се формира безспорен извод за обогатяване от страна на ответника, то предявеният срещу него иск не е доказан по своето основание, което изключва необходимостта да се обсъжда въпросът за неговия размер.

С оглед неоснователността на главния иск, неоснователна се явява и претенцията за мораторна лихва предвид акцесорния ѝ характер.

По отношение на вземането за неоснователно обогатяване, изразяващо се в спестяване на разходи за цената на дяловото разпределение, освен гореизложените съображения следва да се има предвид и следното:

Доколкото между страните няма сключен писмен договор, което обстоятелство не е спорно помежду им, Общите условия на ищеца, предвиждащи, че таксите за дялово разпределение се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение, не намират приложение. От друга страна, няма доказателства по делото ищецът да е заплатил тези суми на фирмата за дялово разпределение, поради което не може да се приеме както, че ответникът се е обогатил със спестяване на такъв разход, така и че ищецът се е обеднил, извършвайки разход. По изложените съображения искът за неоснователно обогатяване, изразяващо се в спестяване на разходи за цената на дяловото разпределение, се явява неоснователен и на това основание.

По разноските:

С оглед изхода на спора ищецът няма право на разноски по делото.

Ответникът има право на разноски, на основание чл.78, ал.3 ГПК, заявил е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, но не е представил доказателства за заплащането му – не е представен договор за правна защита, който евентуално да служи като разписка за заплащане на адвокатското възнаграждение, нито доказателства за заплащане на такова по банков път, с оглед на което и по арг. от т.1 на ТР 6/2012 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС разноски не следва да му се присъждат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от, ЕИК против, ЕИК искове за признаване на установено, че дължи на, на основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.59, ал.1 ЗЗД и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК,

вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

сумата **1 452, 56** лв., с която ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, като е спестил разход за заплащане стойността на доставената от ищеца топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 9, находящ се в гр., за периода м.05.2019 г. – м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 19.04.2022 г. до изплащане на вземането,

сумата **232, 69** лв., представляваща мораторна лихва за периода 01.07.2019 г. – 13.04.2022 г.;

сумата **14, 85** лв., с която ответникът се е обогатил без основание за сметка на ищеца, като е спестил разход за заплащане цената на услугата дялово разпределение за периода м.05.2019 г. - м.06.2020 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 19.04.2022 г. до изплащане на вземането,

сумата **3, 34** лв., представляваща мораторна лихва за периода 01.07.2019 г. – 13.04.2022 г.,

за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 12.05.2022 г. по ч.гр.д. № 20975/2022 г. на СРС, ГО, 62 състав – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца –

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____